

LITERATURA

«SESAMOS». HERIOTZARI ENBIDO

Rafa, Pello eta Iñigok aspalditik zuten lana. Lehenak FRYCA-n egiten zuen lana, bigarrena irakasle zen JONES CHUCHUBERRY ikastetxe publikoan eta bestea injenieroa SOBREGOZO Altzairu Kizkurtuak enpresan.

Aspaldiko lagunak hirurak, gazte garaietan mendizale porrokatuak izandakoak. TORTUNA mendi taldearekin hainbat trabesi, eskalada eta expediziotxoak egin zituzten. Bakoitza bere aldetik lanean hasi zenean mendiarekiko zaletasun hau, nahi gabe, bazterten joan ziren. Halere herrian juntatzen ziren bakoitzean «aspaldiko» denboretaz hitzegiteko aukera bazuten. Hain zuzen, lanetik irtenda, egunero txikiteoan jarduten zuten. Hori bai, tarte txiki batekin, zazpiretan bakoitza bere etxera joaten zen BARRIO SESAMO ikustera. Hau ikusi eta gero berriro taberna batetan geratuaz kriston parrak egiten zituzten. Bazuten zertaz hitzegin: Pellok lepoa luzatu eta «Ocho, vamos a cantar la canción del ocho» Iñigo eta Rafak: ¡OCHO! ¡OCHO! ¡OCHO! ohiukatzen zutela.

Hiru lagunek ondo pasatzen zuten, eta bazterrean zegoen jendeak ¡LEJOS! ¡CERCA! eta abarrekin ere parre egiten zuen. Iñigok «El monstruo de las galletas» oso ondo imitatzen zuen. Pello eta Rafak «Epi» eta «Blas» ere ondo menperatzen zituzten.

Beno, barregarria bada ere, 27-30 urte bitarteko hiru gazte hauek «de fruta madre» pasatzen zuten. Denborarekin, beren txikiteo tarteko programa telebistatik desagertu egin zen. Gezurra badirudi ere, hiru lagunak bizitza goibeldu egin zen, eta txikiteatzen jarraitzen bazuten ere, beren solasaldiak nahiko tristeak bilakatu ziren.

Jainkoak urratzen dituen bideak hain dira ilun eta misterioitsuak, hiru lagunak drogatzen hasi zirela. Ez dakigu zehatz mehatz nola. Haseran txokolate pixka bat, gero pastillak, azidoak... eta hirurak ongi irabazten zutenenez... zera... egunero kanposantura joaten ziren kokaina esnifatzera. Pellok bazuen erdi hutsa zegoen familiko panteoi bat. Udarantz zintzilatuta, eta neguan kalefakzioarekin, hantxe pasatzen zituzten arratsalde guztiak hauts zuria sudur zulotik sartzen.

Tarteka diapositiben proiektorea eramaten zuten «gazte» denboratako irudiak berbizi-tzeko. Mendira joaten zirenekoak gehien bat.

—*Joer, Rafa ik erki rapelatzen iuken, e! Zea, diapositiba ortan Merzner-en piyura duk...*

(1) —*Eiya duk, bai, eiya...*

Eta diapositiba gehiago pasatzen zituzten.

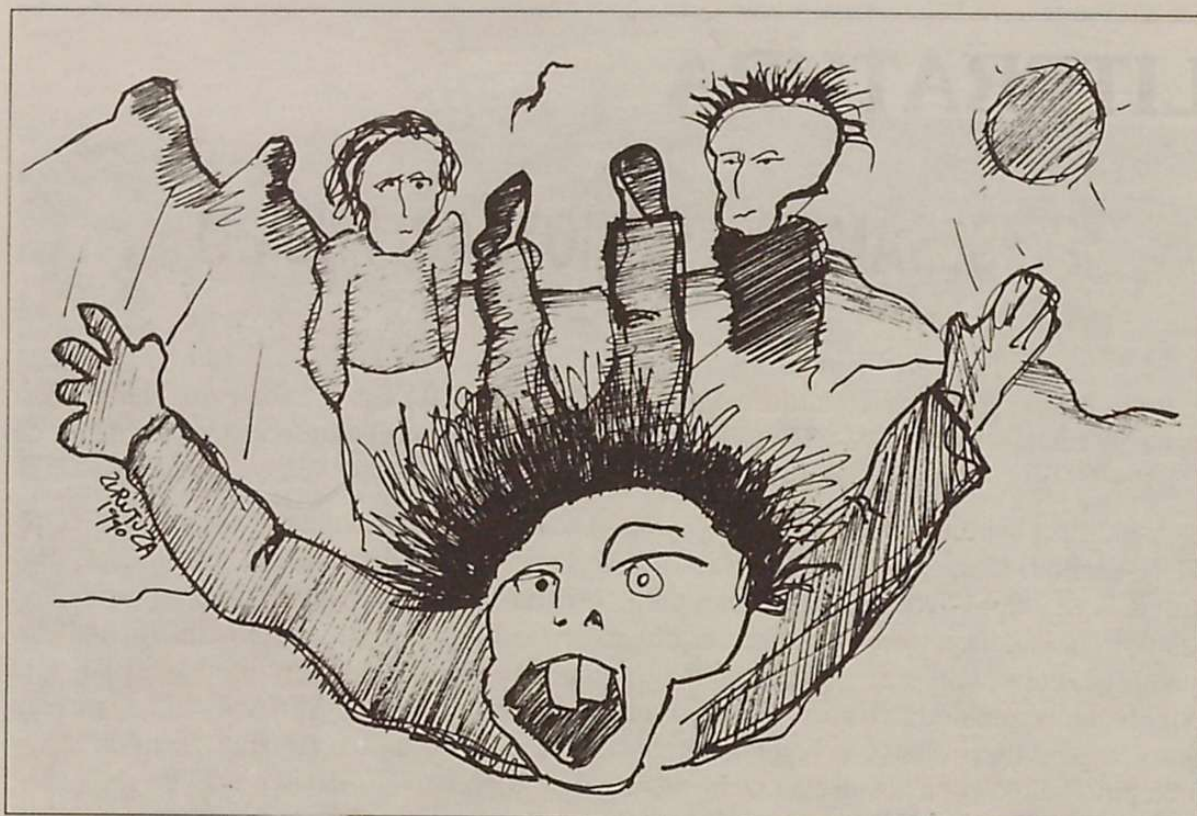
—*Ara Peio Lakartxelako buzoian pixa iten. Je je je!!*

—*Ezin nian aguantatu ta...*

—*SNIF, SSNIFFFF, SSSNNIIFFFF!!! —Iñio, pasaidak koka geyo!!*

—*Etziok gaixki au, ez...*

BARRIO SESAMO-ko videoak ere jartzen zituzten. Bestetan panteoian 35 urte zera-mazkin Pellon aitonarekin musean aritzen ziren zortzi erregetara. Aitonarekin bikote zenak irabazten zuen beti (Mugimenduz nahiko motela zenez, kartak begiratzen zizkioten).

Honela, kanposantuko ambiente morboso eta espiritualean, drogaren hodei psikodeliko eta flotantearen gainean, beren aspaldiko oroimen zaharrak berpizten zituzten esperientzi berriak aurkitu nahiean.

Baina iritsi zen, ordea, kokainak efektu berezirik egingo ez zien unea. Momentu hau ailegatu zenean bizitzak zentzurik ez zuela ondorioztatzeraz iritsi ziren:

—*I, gure bizitzak ez dik zentzurik...*

—*Ortan niok nire.*

—*Bai, oixe.*

—*Bizitzan zear denetik ein diau. Sentzazio terreno guzizak sentitu izkiau.*

—*Bai oixe...*

—*Bizitzako sentzazio guzizak geyau areagotzeko kanposantura etorri izan gattuk, erioztan ondora, emen sentzazizyuak geyo izango zirelakoan.*

—*Bai oixe —batek*

—*Bai oixe... —besteak.*

—*Baina emengo sentzazizyua limitera iritsi duk.*

—*Bai oixe, guk e sentzazizyu berdiña diau.*

—*Bai, oixe.*

—*Nikuste beste esperientzi eta sentzazizyu batzuk aurkittu bear ttugula. Eta eztizkiau emen aurkittuko.*

—*Eta non aurkittuko izkiau?*

—*Beste mundu batetan... Ildakoen munduan...*

—*Eta kanposantua ez al duk ildakoen mundua?*

—*Ez motel, emen marmol, lore eta ezurrik besteik etzeok. Bazeok beste mundu bat.*

—*Eta nola joango gattuk ara?*

—*Ba... gu ilda.*

—*I eyo ondo!! Ta il da geo ez bazeok ezer, ze ingo diau, berriz bueltatu?*

—*Sentzaziyu berriak nahi baldin baizkiau oi ein bear diau.*

—*Ta lantokiyan ze in bear diau, exzedentziya eskatu?*

—*Erabaki au artu ondoren mundu ontako kezki ez diau izango.*

Era honetan, Rafa, Iñigo eta Pellok heriotzaren sentzaio berria experimentatzea erabaki zuten. Igande batetan, hirurak, Aiako Harrira joan ziren. Txurumuru puntaraino, hain zuzen. Bertan beren heriotzaz kalkuloak egiten hasiaz.

—*Ze, irurak batea salto ingo diau? — galdetu zuen Rafak.*

—*Joer, i. Altura aundiya zeok... — Pellok.*

—*Bai oixe. — Iñigok.*

—*Ez gattuk uain atzea botako, ez... — Rafael berriro.*

Iñigo eta Pellok, lepoa luzatuz, amildegi aldera begiratzen zuten kontu haundiz.

—*Joer Rafa... beldurra emateik — Pellok.*

—*Aze kazkarrekoa, i — Iñigok.*

—*Ta gañea, uain salto ein, kriston zartakoa artu, akatu eta geo sentzaziyuik ez bazeok...?*
— esan zuen Pellok.

Beste biak pentsakor geratu ziren. Pellon arrazonamendua ez zegoen, egia esan, guztiz desbideratua.

—*Bazekiat!! — ohiukatu zuen Rafak— Irurak salto in bearrian batek bakarrik in dezala. Geo beakin espiritismoaren bitartez kontaktuan jarko gattuk. Beak emango zigukango berri.*

Idea honekin bakoitzak bere kalkuluak atera zituen. Egia esan, sortez erabakitzen bazan, norberaren burua ateratzeko %-eko 33'3 periodoko probalitate zegoen...

—*Beno, oixe ingo diau — Pellok.*

—*Bale, oixe ingo diau — Rafak.*

—*Bai, oixe ingo diau — Iñigok.*

Eta horixe egin zuten...

Edozein notariok zalantzan jarko lukeen lazto motzenaren sorteo prozesuaren bidez, Iñigori tokatu zitzaion Txurumurrutik behera salto egitea.

—*Ala, Iñio, iri tokatu zaik — Rafak.*

—*Bai, oixe, Iñio, ik in bear duk salto — Pellok.*

—*Zea, asuntua ez duk oso legala izan. Zea... nik...*

—*Bea, Iñio...*

—*Joer, Pello, nik ez... Rafa, berriz iten badiau sortea...!*

—*Iñio...*

—*Iñio...*

Pello eta Rafak Iñigo bi besoetatik eldu eta amiltzera zijoazen.

—*Bat...*

—*Ez, joer... mesedez...*

—Bi...

—Ezetz, laostia, nik ez diat au meezi!!

—Eta... iru!!!

—EEEEZZZZZ...!!!!

Momentu batez, Iñigoren hegalaldia, Aiako Harriko putreen planeatze goxo eta leunarekin nahastu zen kontraste bizian. Iñigok harkaitzen kontra KRAKTXOF jegin zuen, kalabaza haundi eta ustela bailitzan.

Hurrengo egunean, egunkarietan, ondorengo irakur zitekeen:

«Montañero de 32 años fallece en Peñas de Aya al lanzarse en parapente sin parapente. Iñigo Apeztegia Iburguren, junto con dos amigos pasaba por el monte cuando etc, etc...»

Funerala oso polita izan zen.

Magia beltzak eta esoterismoak espiritu batek gorputzetik alde egiteko estipulatzen dituen hiru egunak pasa zirenean, Rafa eta Pello Inigoren espirituarekin kontaktuan jartzeko tramankulu guztiekin prest zeuden panteoian.

—Espíritu si estás ahí, manifiestate... — Pellok.

—Eso, eso si estás ahí haz una manifestación... — Rafak— I, baña Iñiokin euskaraz in bearko diau, ez?

—Eonai pixka bat, bea ez duk lenbiziko aterako ta, lenengo intermeaiua aterako duk.

—Espíritu... Dí que estás ahí — Pellok.

—Dí que estás ahí... Espíritu — Rafak.

—Dí, espíritu, que estás ahí... — Pellok.

—Dí que estás, espíritu, ahí... — Rafak.

—I, Rafa, imaginaziyo geyo jartzak. Etzakela nirea errepikatu...

—Beno...

—Espíritu, si estás ahí mueve el vaso... — Pellok.

—Vaso, si estás ahí mueve el espíritu... — Rafak.

—Laostia, ola ez diau ezer ingo!!

Derrepente basoa mugitu zen:

—Hola, soy Zarathustra II, el Zalubo de la ché de la O, del principado de las tinieblas de Oquendo.

—Oye, mira, que somos amigos de Iñigo...¿Está por ahí?

—No se ¿qué es, de la sección bilingüe?

—Pss... no sabemos. Es nuevo.

—Esperen un momento...

—I, erantzun ttek — Rafak.

—Bai, zerbatte bazeok alde ortan...

—¿Oyes?

—Si, dinos. — Pellok.

—Dinos, sí. — Rafak.

—Ahora se pone... Teneis que llamarle.

- Iñioooo!! Or al yo...!!* — Pellok
- Or al yo, Iñio...!!* — Rafak.
- Baaaiii, hemen niok. Aze zartakua artu nian mendiyan.*
- Zermouz aldi ortan?* — Pellok.
- Aldi ortan zemouz?* — Rafak
- JA,JA,JA* — Iñigok— *Emen etziok ezer. Jendia, jendia besteik ez.*
- Ba altziok senttzaziyuik* — Pellok.
- Sentzaziyuik ba altziok* — Rafak.
- Latza. Sentzaziyu latza. Kixki guztia pelotetan ibiltzeuk alde batetik bestea. dezentziyik etziok. Aze lotsa... ta otza...*
- Lurran aldian diferentziyik ba altziok?* — Pellok.
- Ba altziok, lurran aldian, diferentziyik?* — Rafak.
- Ikaragarriya. Lurrik etziok. Denak zintzilik geudek. Onea iritxi ordu soka bat ematen ttek zintzilik jartzeko.*
- I, Barrio Sesamo botzen al ttek or?* — Rafak.
- Keba! Kokik ere etziok, monuak jota natxiok.*
- Orduan ze, gu orra joteko ze panorama ikusteuk...* — Pellok.
- Ni biñipin eniok batere gustoa.*
- I Pello, ze ingo diagu?*
- Etzekiat Rafa, Iñiok ez dik esperantza onik ematen... Lurrean geatuko gattuk.*
- E!!! Ze pasten duk* — Iñigok— *Ez nauzue emen bakarrik utziko ez?*
- I, Iñio, konprendituzak. Ez duk asuntua nai genian bezala irten.* — Pellok.
- Oixe, Iñio, konprendittuzak. Ez duk asuntua nai ge...*
- KAGUEN SOS, ZERRIPURDIOK, KABROI ALENAK, LAGUN BELTZAK...!!!*
- Ola ez jarri, Iñio. Prueba bat izan duk eta ez duk ondo atera...*
- Oixe, Iñio, prueba bat izan duk eta ez duk ond...*
- Ez duk au ola geatuko, nazkagarriyoik!!!*
- Beno, beno Iñio, ala... geroarte. Beste batean deituko... Launak ein ta aiai sokasaltuan, ez aspertzeko...*

Iñiok, sokalatzetatik zintzilikatutako anitz indibiduo malerusek habitatutako paradiso estrainioko ilunbeetatik ahots itzaltsu eta tenebrosoz bere lafunei eskeinitako irain jario guztiz aberats eta arrunt kakofonikoa ez da ez, hemen, hitzez, adierazteko modukoa. Esan dezagun, laburtuaz, Iñiok Rafa eta Pello, bere lagun ohiak, porkulotik hartzera bidali zituela bere mendekua, dudarik gabe, ikaragarria izango zela garbi adieraziaz.

HAMABOST URTE ETA GERO...

Gu gaituzu Oskorri...

Rafa eta Pello aurreko partean aipatzen diren xuxedidoen ondoren desintoxikazio kura eginda gizartean «reinsertatu» ziren gainontzeko humano guztien bizi berdina jarraitzeko asmoz. Honela, kixki guztiak goizago edo beranduago egiten duena egin zuten. Ezkondu,

seme-alaba pare bat eduki, hauek guarderia batetara bidali; igandetan bostehun pela eman txutxeriak erosi edo tabernetako martzianotan botatzeko; lehen jaunartzean marineroz jantzi... beno, ohizkoa dan guzti hori.

Santu Guztien egunean, azaroan (jende guztia hiltzen den edo akatzen duten hilabetean), kanposantura abiatu ziren bi lagunak beren emazte erdaldunekin:

— *Pues sí, Conchi, me he comprado en «SARA» un vestido para la boda del hermano de Pello, que no veas, oye...*

— *Pues el otro día estuvimos Rafa y yo viendo una cocina en «XASPI» porque en «XEI» no tiene tanta «auquera», ya sabes...*

— *Oyes, Pili — Rafak— Que Pello y yo nos vamos a dejar unas flores a Iñigo...*

— *Muy bien... Hasta ahora... ¿Y que te decía? ¡Ah, sí! Pues es un modelito muy mono y...*

— *Atso okin ezin duk bat pasiatzea atea — Rafak.*

— *Ez, oixe, ezin dik batek pasiatzen atea atsuakin...*

— *Iñio gizajua, aze putta ein genion... — Rafak.*

— *Putaa earra bai... — Pello— Orduan gaztiak giñattuken da...*

— *Mutilla majua yun...*

— *Arrunt jatorra mutilla...*

Bi lagun Iñigoren hilobi aurrean zeuden, zutik, buru makur, loreak eskuan, aitonak etxean duen fotografian Gernikako Arbolaren aurrean zapela bi eskutan duen tipoa bezala.

— *Iñio... — hasi ziren esaten solemneki Rafa eta Pello— Erriak ez au aztuko... Ik erein-dutako azia...*

Bapatean, hitzegiten bukatu baino lehen hilobiko marmolak urratu, gurutzeak, puskatu, lurrak ireki eta pota, diarrea, karkaxa eta japo berde eta lirdinga ustelen pixarkada artean Iñigoren ahotsa gogoratzen zuen orroek koipatsuak biak goitik behera busti, zipriztindu, urtu,

